

DANMARKS NATURFREDNINGSFORENING FORURENINGSUDVALGET

5. november 1987

Havmiljøvirkninger af en fast Storebæltsforbindelse

Indledning: Miljøneutralitet er afgørende ved valg af forbindelsestype.

I forbindelse med etablering af en fast forbindelse over Storebælt har Danmarks Naturfredningsforening tidligere givet udtryk for sin bekymring for havmiljøet.

Foreningen finder det af afgørende betydning, at man ved sit valg af forbindelsestype sikrer MILJØNEUTRALITET i forhold til Østersøen og de indre danske farvande.

Det glædede derfor foreningen, at et krav om miljøneutralitet blev fastlagt i henhold til anlægslovens § 5. Men en nøjere vurdering af det materiale, det til dato er lykkedes at fremskaffe, viser med stor tydelighed, at det foreliggende grundlag ikke har været og fortsat ikke er tilstrækkeligt til at vælge mellem de forskellige forbindelsesalternativer, sådan at valget bliver forsvarligt for havmiljøet.

Det samlede bilagsmateriale viser nemlig en alt for begrænset undersøgelse af de foreslåede bro- og tunnelloøsningers skadelige effekter på miljøet.

Overordnet vurdering:

I en overordnet vurdering skal særlig to forhold fremhæves:

1. *Geografisk* har man kun vurderet følgerne for et begrænset havområde.

Tilsyneladende findes der kun undersøgelser vedrørende Østersøen øst for Bornholm samt nogle meget overfladiske beskrivelser for nærområdet i Storebælt.

En fast forbindelses virkninger på hele den vestlige Østersø, Bælthavet i øvrigt samt forbindelsens virkning på Kattegat er næsten ubeskrevet!

2. *Biologisk* begrænser de foreliggende vurderinger sig til spørgsmål om vandudvekslinger og saltholdighed. Når dette står alene, er

det helt utilstrækkeligt til at vurdere den samlede virkning på havmiljøet.

Alle problemerne omkring de stadig dårligere iltforhold og den stigende næringsophobning er kun meget overfladisk berørt i materialet. Bl.a. er en fast forbindelses virkning på Bælternes opblandningsfunktion meget mangelfuldt belyst.

I skyggen af de udtalte, stadig hyppigere og mere omfattende iltsvind i det sydlige Kattegat, Bælthavet, Det sydfynske Øhav, Smålandsfarvandet og hele den vestlige Østersø forekommer det uforståeligt for Danmarks Naturfredningsforening, at undersøgelser med henblik på opretholdelse af miljøneutralitet overhovedet ikke kaster lys over disse forhold.

Tilsyneladende er en forbindelses virkning på de alvorligste havmiljøproblemer og de mest betrængte havområder overhovedet ikke vurderet seriøst.

Uddybning: langsigtede miljøvirkninger:

For *Storebælts* vedkommende er koncentrationerne af uorganisk kvælstof fordoblet i løbet af de sidste 10 år, og algevæksten er steget tilsvarende (Ærtebjerg 1987). Iltsvind blev i 1981 målt både i Storebælt, andre bæltfarvande og i Kielerbugten samt Mecklenburgbugten. Iltsvindet kom igen i 1983, forstærket i 1986 og er i øjeblikket i en mere omfattende udvikling end nogen sinde.

Om Bælthavets opblandningsfunktion er det videnskabeligt vel belyst, at det tunge, relativt iltrige vand fra Skagerrak under sin sydgående vandring dels tappes for sin ilt og dels blandes op med det lette overfladevand fra Østersøen. Denne op-ned-gående (vertikale) opblanding sker hovedsageligt, hvor strømningshastighederne er store og vanddybderne små – altså i Bælthavet.